

MWK Oriëntatieloop 2004...

...een kampioenschap waardig

Dertien jaar nadat ik mijn eerste oriëntatiekaart in mijn handen gedrukt kreeg door aooi b.d. Gerard Loontjes op het toenmalige Opleidings Centrum Lichamelijke Opvoeding te Ossendrecht had de tweede dag van het Militaire Wereld Kampioenschap in Nederland mijn wedstrijd moeten zijn. Voor het eerst tijdens een Wereld Kampioenschap (WK) werd er op de tweede dag een lange afstand gepland (16 kilometer), en zoals velen weten hoe langer de afstanden hoe meer plezier ik heb.

Na een teleurstellende eerste dag, en ook wel verwacht op de korte afstand, liep ik voor mijzelf een teleurstellende race op mijn favoriete afstand. Bij binnenkomst ga je dan direct jezelf afvragen of het wel juist was om na drie jaar afwezigheid in de militairploeg je land te vertegenwoordigen op een WK. Weer jezelf opladen om door het hele land te racen en overall wedstrijdjes meepikken, weer overall in het buitenland meerdaagse wedstrijden aflopen terwijl je drie jaar eerder dit als reden had om minder te gaan lopen op dit niveau.

Teamresultaat

Gelukkig staat er dan bij de finish een chef d'equipe die goed kan relativeren, en na een stuk uitlopen met een Duitse concurrent waar je het goed mee kan vinden en welke je anders niet meer had gezien, is de teleurstelling iets verdwenen. Dan hoop je op de laatste dag van het WK nog een goede estafette te kunnen lopen en een bijdrage te kunnen leveren aan een goed teamresultaat. En weer vraag ik mezelf na de wedstrijd af of het wel juist is geweest om deel te nemen aan dit WK. Natuurlijk heb ik een belangrijke bijdrage geleverd aan het uiteindelijke teamresultaat, en natuurlijk loop je nog redelijk mee. Maar als je van jezelf weet dat je dat niet voldoende vindt moet je er echt mee stoppen.

Waardig WK

Nu moeten jullie niet denken dat hier een gefrustreerde afgedankte loper achter de computer zit. Ik heb geweldig genoten tijdens de voorbereidende trainingen en wedstrijden. Het WK was geweldig; al waren mijn eigen prestaties tennvallend als Nederlander was ik trots op dit WK. Menige buitenlander kwam vertellen dat ze het een waardig WK vonden. Het terrein, de kaarten en wedstrijden waren van hoog niveau, verrassend en uitdagend. Op enkele punten na, zoals het spelen van het verkeerde volkslied en de vlag verkeerd om hijsen, was de organisatie ook buiten de wedstrijden meer dan goed. En als een hoge functionaris binnen de oriënteringswereld het één van de betere WK's ooit vond, dan mogen we als organisatie trots zijn. Het is dan ook een compliment waard aan aooi Wim van Breugel, maj Ton de Vaan en alle mannen en vrouwen die hen hebben ondersteund.

Trots

Toch was dit WK voor ons als ploeg zeer succesvol geweest; we hebben een goed teamresultaat gehad en er zijn individueel mooie prestaties neergezet. Opvallend was dat de verwachte resultaten van de favorieten uitbleven; hoe hier mee om te gaan dat is iets waar iedereen van kan leren. Ondanks alles was ik blij dat ik in eigen land een WK mocht meelopen; je bent als Nederlander dan toch wel trots wat we al die toplanden kunnen bieden. Daarnaast is het geweldig om je familie en vrienden uit te nodigen en te laten zien waar je al die jaren mee bezig geweest bent.

Toekomst

Drie weken na dit WK liep ik eindelijk weer eens genietend door het bos, en dat tijdens het Nederlandse Kampioenschap; het resultaat mocht er dan ook zijn. Het plezier in het oriënteren is zeker nog niet weg en men moet nog rekening met mij houden al zijn de ambities voor de toekomst bijgesteld.

Smi Ronald Dohmen

Stand van zaken Risico Inventarisatie en Evaluatie

Zoals jullie, aan de hand van de jullie toegezonden vragenlijst via de mail, gemerkt hebben, is de heer Henk Smilde begonnen met het opstellen van een Risico Inventarisatie en Evaluatie (RI&E) rapportage in opdracht van de C-LO/Sportorganisatie. De heer Smilde is een arbo-functionaris uit de OTCO-poule en hij wordt bijgestaan door aantal deskundigen van de Arbo-dienst KL.

In een drietal werkgroepen (WOH, verzuim Inzetbaarheid versus, Beeldschermwerkplekken met name staf en LOSS) gaan zij onze organisatie doorlichten om de risico's en de daarbij behorende knelpunten in beeld te brengen.

Onder de loop

Dit gebeurt onder andere door alle medewerkers een vragenlijst in te laten vullen. Ook alle C-LO/Sportgroepen hebben nog een aparte vragenlijst toegestuurd gekregen. Het is alleen jammer dat er maar 55 procent respons is geweest op de vragenlijsten. Er is voor een bezoek gekozen aan een zestal LO/Sportgroepen, zodanig dat alle soorten sporthallen en overige sportinstallaties binnen onze organisatie van grote- en kleine LO/Sportgroepen de revue passeren. Op dit moment zijn er vijf LO/Sportgroepen bezocht en heeft de heer Smilde op deze LO/Sportgroepen alle sportinstallaties samen met een veiligheidskundige van de Arbo-dienst KL bekeken en ook hebben zij een interview gehouden met de commandanten van deze LO/Sportgroepen. Dit om ook de diverse bedrijfsprocessen binnen de LO/Sportgroepen onder de loop te nemen.

Professionaliteit

De werkgroep WOH heeft onder andere drie dagen een bezoek gebracht aan een GVA in Siedlinghausen. Deze werkgroep heeft zowel in de opbouw- als in de uitvoerende fase een goede indruk gekregen van deze activiteit. Men was zéér onder de indruk van de professionaliteit waarmee de kliminstructeurs omgingen met de veiligheid en veiligheidsprocedures. Zelf hebben ze in de praktijk aan den lijve kunnen ondervinden wat een en ander inhoudt. Alle werkgroepen zijn zéér verrast over de openheid waarmee de LO/Sportorganisatie hen een blik gunt in 'hun keuken'.

Bij de totaal inventarisatie zal ook gebruik worden gemaakt van de gegevens uit:

- gegevens Welzijnsonderzoek (Picture) 2003;
- verzuimgegevens 2002/2003/1e kwartaal 2004;
- ongevallen meldingen en rapportages 2002-2003 tot heden;
- aanwijzingen Arbeidsinspectie;
- gegevens bedrijfsartsen;
- gegevens rapportage seksuele intimidatie agressie en geweld (SIAG).

Aooi Meine de Boer

“Ze hebben er toch voor gekozen”

‘Artsen zonder grenzen’, Brandweermannen, ‘t rode kruis, Hulpverleners / vrijwilligers, Journalisten, Geestelijken, Politie, Stewards en stewardessen, Piloten enzovoort.

Risicogroepen, -beroepen dat weten we allemaal. Maar wie kent de andere kant van het verhaal. Dagelijks worden we ermee geconfronteerd, maar weinigen hebben er iets van geleerd. Als onze jongens iets overkomt als militair in Afghanistan, Joegoslavië of Irak, zegt men al heel gauw met het grootste gemak, “ze hebben er toch voor gekozen”. Ze verkondigen deze mening, zonder blikken of blozen. Als er vervelende dingen gebeuren dan moet je ook niet gaan zeuren.

Is het dan minder erg voor de achterblijvers, de vader, moeder en vriendinnen, Is het dan niet spannend genoeg voor al die gezinnen. 's Nachts niet kunnen slapen, bang dat er weer iets gebeurt, met de schrik de radio of televisie aanzetten, en zien dat er elders wordt getreurd.

De een is arts, de ander bouwt een brug, verplegers verzorgen brandwonden of helpen bij een operatie aan een rug. Ze patrouilleren voor de veiligheid en voor het algemeen belang, natuurlijk zijn ze ook regelmatig verschrikkelijk bang. Onze jongens en meiden kiezen zeker niet voor de dood, maar voor een veilig bestaan van alle mensen in nood. Natuurlijk ook het avontuur en een afwisselende baan, maar bovenal vrede, dat is waar onze collega's voor staan.

In een relatief veilige omgeving hebben veel mensen een hele uitgesproken mening In ons nu nog veilige vaderland is tot op heden niet erg veel aan de hand. Hopelijk blijft dit zo tot in lengte van dagen anders zijn het onze militairen en hulpverleners die hun leven moeten wagen.

“ze hebben er toch voor gekozen”, deze woorden zijn uit den boze. Het is geen kwestie van kiezen, je kunt er je leven mee verliezen.

Leo en Wilma Sannen, Ouders van Ramon Sannen (SFIR 4 Irak)